

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

ΚΑΤΩ ΟΙ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΤΑΙ

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ του 1952 καθώριζε μὲ τ
ἄριθμο 16 τὸν τρόπο σγωγῆς τῶν ἑλληνοπαίδων. 'Υπεκρέωντες τὸ Κράτος νὰ ἀσκήσῃ τὴν παίδευσιν «ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ιδεολογικῶν καὶ τευθύνσεων τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ». Διέτασσε λοιπόν:

«Εἰς πάντα τὰ σχολεῖα μέσης καὶ στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἡ διδασκαλία ἀποσκοπεῖ τὴν ἡδικὴν καὶ πνευματικὴν ἄγωγὴν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως τῶν νέων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ιδεολογικῶν κατευθύνσεων τοῦ ἐλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ».

Τὸ ἕδιο ἔλεγαν ὅλα τὰ προηγούμενα Συντάγματα. Τὸ ἕδιο καὶ τὰ Συντάγματα Παπαδοπούλου 1968 καὶ 1973.

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ δυνώς τοῦ 1975, πεὸν ἵσχε σήμερα, διέγραψε αὐτὸν τὸν δρόμο. Τὸ Κράτο (δηλαδὴ ἡ κάθε κυβέρνησις στὴν ούσιο) δὲ δεσμεύεται νὰ μορφώσῃ τὰ ἑλληνόπουλα μέσα στὰ πλαίσια τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ ὅπως γινόταν μέχρι τῶρα ἐπὶ γενεὲ γενεῶν. Εἶναι ἔλευθερο νὰ ἐκπαιδεύσῃ τὴν νεολιά του κατὰ τὰ πρότυπα τῆς σοδομικῆς Σουηδίας. Νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὰ δημοτικὰ καὶ γυμνάσια κουλτουριάρηνες μὲ τὴν σέσουλα. "(...) χι δυνώς χριστιανούς· καὶ συνεπῶς ὅπωσδήποτε αὔριο ὁχι "Ἐλλήνες σωστούς, ἀφοῦ Ἐλληνισμὸς χωρὶς Χριστιανισμὸν δὲν ἥμπορει νὰ ὑπάρξῃ.

Ίδον τι ὁρίζει μὲ τὸ ἀρθρο 16 τὸ σημεῖον

Τὸ Σύνταγμα

«Ἡ Παιδεία ἀποτελεῖ βασικὴν ἀποστολὴν τοῦ Κράτους, ἔχει δὲ ὡς σκοπὸν τὴν ἡθικὴν, πνευματικὴν, ἐπαγγελματικὴν καὶ φυσικὴν ἀγωγὴν τῶν Ἑλλήνων, τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς καὶ ὑρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ τὴν διάπλασιν αὐτῶν ὡς ἐλευθέρων καὶ ύπευθύνων πολιτῶν».

ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ (τὸ πρῶτο) αὐτῆς τῆς καινοτομίας ἡρθε γεήγορα. Ἡ σπεῖρα τῶν ἀριστερῶν, ποὺ διευδύνει στὴν οὔσια τὸ ταλαιπωρό καὶ ἀμαρτωλὸ ύπουργεῖν Παιδείας, ἔβαλε τὴν πρώτη ψυχαλλίδα στὰ θεμέλια τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Οἰκοδομήματος. Μὲ τὴν κατάπτυστο ἐγκύλιο 32]1976 (δημοσιεύεται στὴ 2α σελίδα μας) τὸ διαβόητο Κ.Ε.Μ.Ε. ἔγεγρά φει ὁ ὄνκληρα κεφάλαια—ζωντανὰ καὶ σπουδαῖα—ἀπὸ τὴν διδασκομένη στὰ σχολεῖα ὧν τῶν Θρησκευτικῶν καὶ τῆς Ἰστορίας. Καὶ δια πράττει σὲ βάρος τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἔγκλημα φρικτὸ μὲ τὸ σταυρότημα τῆς Ἰστορίας στὸ 1940! Γιὰ νὰ μὴ μάθουν ΠΟΤΕ τὰ ἔλληνό πουλα ἀπὸ ύπευθυνο πηγὴ τὴν πρόσφατο διαματικὴ περιπέτεια τοῦ Ἑλληνισμοῦ, διαν οἱ ἔνοκινητοι κομμουνισταὶ ἔξαπέ υσαν τρεῖς ἐνόπλους: γύρους κατὰ τοῦ "Ἐδνους—μὲ τὸν ἀπαίσιο συμμοιτοπόλεμο—γιὰ νὰ καταστήσουν τὴν γνωτὴν Πατρίδα φιωχὴ ἐτρεχία τοῦ προσλαυτίσμοῦ!!!

ΚΑΙ Η ΝΕΟΛΑΙΑ, ἀπληροφόρη τος ὅπως μένει, παραδίδεται ἀνυπεράσπιστος στὰ γχμψὶ

νύχια τῶν ἐρυθρῶν διαβόλων ἡ κατολισθαίνε στὰ ἄντρα τῆς μαριχουάνας κοὶ τοῦ παινε ἔουαλισμοῦ, ἀνίκανη κοὶ ἀπρόθυμη νὰ ύπερα σπίση τὰ Ἱερά καὶ τὰ "Οσια τῆς Φυλῆς. Τὸ "Ἐδυνος πλήττεται στὴ ρίζα του. Οἱ ἀντιθεοί, οἱ ἄδρησκοι, οἱ ἀντίχριστοι, οἱ μοσόνοι, οἱ φραγκολεβαντίνοι ἡ οἱ δοῦλοι τῆς Μόσχας ὑ πονομεύουν—καθένας ἀπὸ τὴ σκοπιά του—τὰ ὑφαλα τοῦ Γένους τῶν Γραικῶν. Οἱ ἔχθροι δὲν εὑρίσκονται στὰ σύνορα. Ἐκείνους ἔρεουν νὰ τοὺς κατατροπώνουν οἱ "Ελληνες καὶ Χρι στιανοί! Οἱ ἀδυοπήτοι ἔχθροι τοῦ ἑλληνο χριστιανισμοῦ εὑρίσκονται ἐντὸς τῶν τειχῶν. Καὶ προσπαθοῦν νὰ μᾶς ἀλώσουν ἐκ τῶν ἔν δον.

ΕΛΛΗΝΕΣ τῆς Πατρίδος καὶ τῶν προγόνων ἄξιοι, πῶς ἥθελε πρωκτιμῆ ἀπὸ σᾶς ἄνθεος τάφο; » βροντοφωνᾶζει ὁ ἐδυνικός μας βαρειος Ἀνδρέας Κάβος. «Ελληνες και Χριστιανοί, πᾶς θὰ ἐπιτρέψωμε στοὺς γραιιύλους νὰ ὀδηγήσουν στὸν ἑνταφιασμὸ τῆς γαλάζιας Ἰδέας; Πῶς θὰ ἀνεχθοῦμε τὴν κατεδάφισιν τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Ἰδανικοῦ; Πᾶς δὲν θὰ ἀντιταχθοῦμε στὸ ἀφανισμὸ τοῦ Ἐθνους;

Σταυροφορία λοιπὸν καὶ ἀνελέητος ἄγων
διὰ τὴν σωτηρία τοῦ ἐλληνοχριστιανισμού.
"Οσες θυσίες καὶ ἄν ἀπαιτηθοῦν. Γὰ περιθώ-
ρια στενεύουν ἀσφυκτικῶς. Τὰ λάβαρα καὶ οἱ
Σταυροὶ μπροστά. Καὶ πυριόστομο τὸ σύνθη-
μα τὰ ἀντηχήση «ΚΑΤΩ ΟΙ ΚΑΤΕΔΑΦΙ-
ΣΤΑΙ».

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστοριάς κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλούτου τοὺς ὅ λους
(Λουκ. 5,3)

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡ
Τού Σεβ. Μητρόπολις

«Εδίδασκεν ἐκ τοῦ

Ἄγκυρος περὶ τοῦ Ἰούκου τῆς
ὑτάρεσθε μας καὶ τοῦ πεπέω
μενού μας. Ἐξει ἀπὸ τὸν λόγον
οὐτὸν ὑπάρχει τὸ χάος.
Ἄλλοι θρησκεῖαι φέρεται
ὅτι εἰναι ἀνθρώπινα ἐπι-
νόματα. Ἐχουν πολλὰ ταῦ-
ταιδαριώδη. Σεβαρότητα με-
τον ἔχουν δσα δαδάκουνται
ιερὸν Εὐονγέλιανοι, οἱ Από-
στολοι. Ἡμορεῖ νά μή νέ-
λη νὰ τὰ ἐφουνόση κανεῖς
μα δὲν ἡμιπορεῖ δμως νὰ τὰ
χλευάη γνωὶς νὰ ἐθέση τὴν
σοβαρη τητά του. Ἡ χωρὶς
νά γκεμίση τὴν δομὴν τοῦ
κόμιου. Ἐνας Γάλλος ήτο
οικής του Χαροπᾶνος ἀλλο
λο πορὰ ανστηρὰ πιστός,
ἐγραψεν εἰς τὸ βιβλίον του
«Ο Βίος του Ἰησοῦ» «Σὺ
είσαι ὁ ἀκρογνωματικὸς τῆς ὑπ-
θωπότητος λίδος. Τὴν ἡμέ-
ρα κατὰ τὴν δοπίαν θὰ ἔξε-
λιπε τὸ δνομά σου ἀπὸ τὴν
ῆν, θὰ διεσπελεύνοντο, τὰ δε
μέλια τοῦ κόσμου». Καὶ δι-
πεφτικὸς τούτοις λόγος ἐ-
πηγένεσεν. Ιὶ ἦταν οἱ δύο
πιγκόσιμοι πόλειοι παρὰ δια-
γωφή τηῦ δνόμιτος τοῦ Χρι-
στοῦ; Δι τι, δτιν η ἀγάπη
διπγράφεται, τότε εισέρχετο
κοι περαλαμβάνει τὸ κενὸν τη

θυσιώποτον νὰ λυπήται σκοπίμως. "Οχι. Εχει πάντοτε εἰς τὸν ιοῦν του κοὶ ώς γραμμήν του οὐτό, τὸ ὄποιον εἶπε" ὁ Κύριος. «'Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μὲν τῶν ἑλοχίστων, ἔμοι ἐποίησατε». Τὸ καλὸ τὸ ὄπιον κύμνητε εἰς τὸν πειδαπεινό, ἀφαίη καὶ ἀσῆμαντο ἀνθρώποι, εἶναι σὰν τὸ ἔκαματε σὲ ἐμένα. Μόνον ὁ Χριστιανισμός ἔχει οὐτό τὸ πλάτος καὶ τὸ διάθεσθαι τὸν θάνατον τῶν αἰωνίων αἰώνιαν ἐπικινδύνητα ὃν λόγον τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡν σεβασθεῖτά του διακινητιεύει καὶ τὴν δουμήν τοῦ κόσμου ἀνατρέπει. "Οπούν δὲ Χριστὸς δὲν ἔχει θέσιν, ἔκει γίνεται ἀφαντάστως εὐθυγάνη ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου του Χαίται ἡ ἀνθρωπίνη ἀξία. Χάιται τοις ἡ ἔννοια ἡ ἔννοια τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος. Οἱ ἀνθρώποι γίνονται ἀνδράποδα. "Ἐχουν ἀξίαν ἐφ' ὅσον εἶναι ὁμόφρονες, ἐφ' ὅσον δὲ ἔχουν γνώμην, ἐφ' ἐσον ἡμιοροῦν καὶ παράγουν. "Ἄντας εἶναι ὄχηστα ἐργαλεῖα. Πολλὰ μᾶς ἐδίδαξαν τὰ στρατεῖα συγκεντρώσεως. Αὐτά δὲν τὰ διγάνωσαν Χριστιανοί. Κανένας ἀλληλινός Χριστιανὸς δὲν κόνει τὰν συγκά-

Η ΦΩΝΗ ΜΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΡΟΥΝΗΣ

ΠΡΟΗΧΘΗ σιὸν Βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου διοικητῆς τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος Πολυγύρου κ. Ἰωάννης Μπαρούνη.

· Ο προάχθεις είναι λασμπόδς ἀξιωματικός. Ἀφο-
γιωμένος στά· Ἐλληνοχριστιανικά Ἰδανικά, ἄψογος στὴν
κτέλεσιν τοῦ καθήκοντος, εὑρυτροφος καὶ σοβαρός.
Հσιμεῖται ἐπὶ πλέυν ἀπὸ ἥθος, γενναιότητα, πατρησία
καὶ ἀνθρωπιά.

· Ή «ΦΩΝΗ» ουνχαίει ειά την ἐταιρεία προσαγωγής

ΝΑ ΤΟΠΟΘΕΤΗΘΟΙ Ο ΑΡΙΣΤΟΣ

ΤΟ ΓΟΛΕΣΙΩΜΙΚΟ τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν
Υπηρεσιῶν Χελκιδικῆς εἶναι ἔνα ἀπό τὰ στοιβαῖτες
οα τυήματα τῆς οἰκείας Νομαρχίας. Τὸ ἀντικείμενό
του εἶναι σοφερό. Μεγάλα συμφέροντα ἀπό τὴν μίσα με-
σοὶ καὶ ἀνάγκη ἐφορμοῦντις τῶν κειμένων οἰκοδομιῶν
διστάξεων ποὺς χάριν τοῦ συνόλου ἀπό τὴν ἄλλη. Διὰ
νὰ ἀγθῇ σὲ πέρες ἔνα τόσο δύσκολο ἔργο κοι λεπτό
καὶ νὰ καταστῇ ὁ ποδοτικὸς τὸ νειροπλαγικὸς αὐτὸς τμῆμος,
χρειάζεται νὰ εύρισκεται ἐπὶ κεφαλῆς ὑπάλληλος—μη-
χανικός ίκανός, κατηρτισμένος, ἐμπειρος, ἀφογος στην
ουμπεριφορά καὶ μὲ πλήρη συναίσθησιν τῶν εὔθυνῶν
τοι, ἔνοπτι τῆς Γολεσίων καὶ τῶν πολιτῶν.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ὁ διευθυντής κ. Χασάπης, τοῦ Δημοσίου εἶναι γνωστὴ ἡ φροντὶς νὰ καταστῇ τὴν "Υ. πηρεσιαν" του ποραγωγικῆ καὶ ύποδειγματικῆ, εἶναι ἀμεοδὸς ἀναγκὴ νὰ επιλέξῃ τὸν ἄριστο τὸν ύπαλλήλων του διὰ νὰ τενικτοθῇ σημεῖον ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Πολεοδο-
μοῦ της Κροκεῖου λαγκιδικῆς.

